

Відколи не стало мами,
Я часто дивлюсь ночами
У місячне сиве небо,
Що манить мене до себе
Ппульсуючими зірками,
І тішу себе думками,
Що землю колись покину,
І в небо душею злину,
І в космосі між зірками
Зустрінусь з душею мами,
І нас розлучить по тому
Не вдасться уже нікому.
